

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 12 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Kamin und Grill Shop GmbH/ Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

(Sprawa C-289/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Produkty ekologiczne — System kontroli ustanowiony w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007 — Pojęcie „sprzedaży bezpośredniej konsumentowi lub użytkownikowi końcowemu”]

(2017/C 412/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Kamin und Grill Shop GmbH

Strona pozwana: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Sentencja

Artykuł 28 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 należy interpretować w ten sposób, że dla uznania, iż produkty są sprzedawane konsumentowi lub użytkownikowi końcowemu „bezpośrednio” w rozumieniu tego przepisu, jest niezbędne, by sprzedaż była prowadzona przy jednoczesnej obecności podmiotu gospodarczego lub jego personelu zajmującego się sprzedażą oraz konsumenta końcowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 350 z 26.9.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Lombard Ingtatlan Lízing Zrt./ Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Sprawa C-404/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 90 ust. 1 — Bezpośredni skutek — Podstawa opodatkowania — Obniżenie w przypadku anulowania, wypowiedzenia lub rozwiązania — Obniżenie w przypadku całkowitego lub częściowego niewywiązania się z płatności — Odrębność — Wypowiedzenie umowy leasingu z uwagi na nieuiszczenie opłat)

(2017/C 412/17)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lombard Ingtatlan Lízing Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Sentencja

- 1) Pojęcia „anulowania”, „wypowiedzenia” i „rozwiązania” użyte w art. 90 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że obejmują one przypadek, w którym w ramach umowy leasingu z automatycznym przeniesieniem własności jego przedmiotu po zakończeniu okresu umowy leasingodawca nie może już domagać się od leasingobiorcy uiszczenia należności z tytułu leasingu ze względu na wypowiedzenie przez leasingodawcę tej umowy z powodu niewywiązywania się przez leasingobiorcę z obowiązków umownych.
- 2) W przypadku gdy doszło do ostatecznego zakończenia umowy leasingu z uwagi na niezapłacenie należnych rat leasingu przez leasingobiorcę, leasingodawca może powołać się na art. 90 ust. 1 dyrektywy 2006/112 wobec państwa członkowskiego w celu uzyskania obniżenia podstawy opodatkowania podatkiem od wartości dodanej, mimo iż obowiązujące przepisy prawa krajowego, po pierwsze, uznają taki przypadek za „niewywiązanie się z płatności” w rozumieniu art. 90 ust. 2 tej dyrektywy, a po drugie, nie zezwalają na obniżenie podstawy opodatkowania w przypadku niewywiązania się z płatności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 3.10.2016.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 17 lutego 2017 r. w sprawie T-369/15, Hernández Zamora, SA / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 27 kwietnia 2017 r. przez Hernández Zamora, SA

(Sprawa C-224/17 P)

(2017/C 412/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Hernández Zamora, SA (przedstawiciel: J.L. Rivas Zurdo, abogado)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Rosen Tantau KG

Postanowieniem z dnia 19 października 2017 r Trybunał Sprawiedliwości (siódma izba) orzekł, że odwołanie jest niedopuszczalne.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2017 r. – Komisja Europejska / Węgry

(Sprawa C-235/17)

(2017/C 412/19)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Malferrari i L. Havas, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału Sprawiedliwości o:

- stwierdzenie, że wydając przepisy ograniczające użytkowanie terenów produkcyjnych, Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 49 i 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- obciążenie Węgier kosztami postępowania.